

Abstrakt

Právní úprava obnovitelných zdrojů energie v Evropské unii

Tato rigorózní práce má primárně za cíl obsáhnout legislativní úpravu obnovitelných zdrojů energie na úrovni Evropské unie. Obnovitelné zdroje v současné době představují jeden ze základních kamenů ambiciózní energetické politiky v Evropské unii. Komplexní a efektivní právní úprava obnovitelných zdrojů energie, která je jedním ze základních cílů energetické politiky Evropské unie, je v tomto ohledu vzorem a inspirací pro ostatní státy světa. Na podporu obnovitelných zdrojů energie však není možné nahlížet izolovaně, ale je nutné analyzovat i dopady ekonomické, sociální, stejně jako jejich význačný vliv na životní prostředí. Je nutné také brát v úvahu rozličné klimatické a ekonomické podmínky jednotlivých členských států a s tím související otázky při integračních tendencích a aplikaci evropské legislativy v této oblasti.

V mé práci jsem se snažil detailněji zaměřit i na koncepční a strategické cíle Evropské unie, které se významně promítají i do legislativní úpravy komunitárního práva. Významnou část mé práce jsem věnoval nové směrnici o obnovitelných zdrojích energie, která byla vydána koncem roku 2009, a kterou mají všechny členské státy povinnost implementovat do konce roku 2010. Směrnice 2009/28/ES znamenala svým způsobem revoluční krok v podpoře vyššího využití obnovitelných zdrojů energie. Stala se klíčovou součástí nové energetické politiky, která byla několik let intenzivně připravována v EU. Směrnice prosazuje novou politiku zvyšování podílu obnovitelných zdrojů energie na energetickém mixu v EU, která by se měla stát vedoucí iniciativou pro zvýšení nezávislosti EU v oblasti energie a boje proti klimatickým změnám. Nastavení závazných národních cílů pro jednotlivé členské státy by mělo pomoci poskytnout jistotu investorům a stejně tak podpořit trvalý rozvoj technologií. Ke splnění závazných cílů bude nutné, aby jak EU, tak členské státy investovaly značné finanční prostředky do výzkumu a vývoje v oblasti technologií pro energie z obnovitelných zdrojů energie. Od členských států se dále očekává, že v prosazování vnitrostátních opatření budou spolupracovat s místními a regionálními orgány a šířit informovanost o možnostech vyššího využití obnovitelných zdrojů energie, což by jim mohlo pomoci ke splnění závazných cílů.

Podrobněji jsem dále analyzoval právní úpravu obnovitelných zdrojů energie v několika vybraných členských státech Evropské unie, které mají určitým způsobem specifické

postavení. Z komparace České republiky, Slovenské republiky a Německa jednoznačně vyplývá, že jednotlivé členské státy nevypracovaly svůj legislativní rámec pro obnovitelné zdroje energie izolovaně, ale v různé míře se inspirovali i u jiných států. Inspirativním státem se ukázalo hlavně Německo, které se dá považovat za průkopníka v oblasti zvyšování podílů obnovitelných zdrojů energie. Jednou z dílčích částí, na které se práce podrobněji zaměřila, je právní úprava biomasy, která patří v současné době mezi nejdiskutovanější obnovitelný zdroj energie, a to primárně vzhledem ke svému vlivu na životní prostředí. Přístup k biomase rozděluje jak laickou a odbornou veřejnost, tak politické představitele na úrovni jednotlivých členských států i na úrovni Evropské unie.